DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

11. januar 2001 *

I sag C-247/98,

Den Hellenske Republik ved D. Papageorgopoulos og I. Chalkias, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Kondou-Durande, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

* Processprog: græsk.

angående en påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 98/358/EF af 6. maj 1998 om afslutning af medlemsstaternes regnskaber over de udgifter, som de afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, i 1994 (EFT L 163, s. 28), for så vidt angår Den Hellenske Republik,

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (refererende dommer) og F. Macken,

generaladvokat: S. Alber
justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 25. maj 2000,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 6. juli 2000,

* Processprog: græsk.

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 9. juli 1998 har Den Hellenske Republik i medfør af EF-traktatens artikel 173, stk. 1 (efter ændring nu artikel 230, stk. 1, EF), anlagt sag med påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 98/358/EF af 6. maj 1998 om afslutning af medlemsstaternes regnskaber over de udgifter, som de afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, i 1994 (EFT L 163, s. 28), for så vidt angår Den Hellenske Republik.

2 Den Hellenske Republik har påstået beslutning 98/358 annulleret, i det omfang Kommissionen deri har fastslået, at EUGFL ikke skal finansiere følgende beløb:

— 1 732 138 831 GRD for godtgørelser inden for ordningen for markafgrøder, idet en del af støtten uretmæssigt blev tilbageholdt

— 145 393 041 GRD for oksekødspræmier, idet en del af præmierne uretmæssigt blev tilbageholdt

— 5 138 253 067 GRD for frugt og grøntsager, idet der var mangler ved administrations- og kontrolsystemet, og fordi producentorganisationerne fungerede utilfredsstillende

— 629 212 616 GRD for vin, idet der var mangler ved overvågningssystemet og utilstrækkelig kontrol med hensyn til endelig nedlæggelse af vindyrkningsarealer, og fordi forpligtelserne vedrørende destillation af bordvin ikke blev overholdt.

3 Grundene til de korrektioner, der er blevet gennemført, er kort beskrevet i den sammenfattende rapport, dok. VI/7421/97 af 8. juni 1998 om resultaterne af kontrollen i forbindelse med regnskabsafslutningen for EUGFL, Garantisektionen, for regnskabsåret 1994 (herefter »den sammenfattende rapport«).

Belle-rapportens retningslinjer og Kommissionens og medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med afslutning af EUGFL-regnskaber

4 Kommissionens Belle-rapport (dok. VI/216/93 af 1.6.1993) fastlægger de retningslinjer, der skal følges, når der skal foretages finansielle korrektioner over for en medlemsstat.

5 Foruden de tre vigtigste beregningsteknikker foreskriver Belle-rapporten for vanskelige tilfælde tre kategorier af standardkorrektioner:

»A. 2% af udgifterne — hvis manglen kun vedrører mindre betydningsfulde dele af kontrolsystemet eller gennemførelsen af kontrol, som ikke er af afgørende betydning for sikkerheden for udgiftens retmæssighed, så det med rimelighed kan konkluderes, at risikoen for tab for EUGFL har været af mindre omfang.

B. 5% af udgifterne — hvis manglen vedrører mere betydningsfulde dele af kontrolsystemet eller gennemførelsen af kontrol, som er af væsentlig betydning for sikkerheden for udgiftens retmæssighed, så det med rimelighed kan konkluderes, at risikoen for tab for EUGFL har været betydelig.

C. 10% af udgifterne — hvis manglen vedrører hele kontrolsystemet eller grundlæggende dele heraf eller gennemførelsen af kontrol, der er af afgørende betydning for sikkerheden for udgiftens retmæssighed, så det med rimelighed kan konkluderes, at der har været en stor risiko for et omfattende tab for EUGFL.«

6 Rapporten minder i øvrigt om, at en afvisning af alle udgifter er mulig, og at en højere korrektionssats derfor kan findes rimelig i undtagelsestilfælde.

7 Som Domstolen har fastslået, finansierer EUGFL udelukkende interventioner, der foretages efter Fællesskabets regler inden for rammerne af de fælles markedsordninger for landbruget (jf. dom af 28.10.1999, sag C-253/97, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 7529, præmis 6). Det påhviler herved Kommissionen at godtgøre, at der foreligger en tilsidesættelse af bestemmelserne vedrørende de fælles markedsordninger for landbruget (jf. dom af 19.2.1991, sag C-281/89, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 347, præmis 19, af 6.10.1993, sag C-55/81, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 4813, præmis 13, og ovennævnte dom af 28.10.1999, Italien mod Kommissionen, præmis 6). Kommissionen er derfor forpligtet til at begrunde sin beslutning, hvis der heri fastslås manglende kontrol eller mangler ved den kontrol, som vedkommende medlemsstat har gennemført (jf. dom af 12.6.1990, sag C-8/88, Tyskland mod Kommissionen, Sml. I, s. 2321, præmis 23).

8 Det påhviler dog ikke Kommissionen udtømmende at godtgøre, at de nationale myndigheder har udført en mangelfuld kontrol, eller at de tal, som medlems-

staterne har meddelt, er fejlagtige, men Kommissionen skal fremlægge et bevis for, at den har en begrundet og rimelig tvivl med hensyn til denne kontrol eller disse tal (jf. dom af 21.1.1999, sag C-54/95, Tyskland mod Kommissionen, Sml. I, s. 35, præmis 35, og af 22.4.1999, sag C-28/94, Nederlandene mod Kommissionen, Sml. I, s. 1973, præmis 40).

9 Denne lempelse af beviskravet til Kommissionen skyldes, at en medlemsstat har bedre adgang til at indsamle og kontrollere de oplysninger, der er nødvendige for afslutningen af EUGFL-regnskaberne, og at staten følgelig skal føre det mere detaljerede og fuldstændige bevis for, at dens kontrol eller tal er rigtige, og efter omstændighederne for, at Kommissionens påstande er forkerte (jf. ovennævnte dom af 21.1.1999, Tyskland mod Kommissionen, præmis 35, og ovennævnte dom i sagen Nederlandene mod Kommissionen, præmis 41).

Udgifter til godtgørelser inden for ordningen for markafgrøder og til oksekødspræmier

10 Det følger af den sammenfattende rapport, at foreningerne af landbrugskooperativer i Grækenland (herefter »FLK«) deltager obligatorisk i administrationen og udbetalingen af godtgørelserne inden for ordningen for markafgrøder, idet det er blevet overdraget til dem at edb-registrere ansøgningerne og foretage udbetalingerne til alle støttemodtagerne, hvad enten de er medlemmer af FLK eller ej. FLK tilbageholder i henhold til en national aftale ca. 2% af støttebeløbet til dækning af deres egne omkostninger, hvilket strider imod artikel 15, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder (EFT L 181, s. 12) og artikel 1, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT 1970 I, s. 196).

11 For så vidt angår ordningen for oksekød fremgår det af den sammenfattende rapport, at de græske producentsammenslutninger — ligesom det er tilfældet

inden for ordningen for markafgrøder — tilbageholder mindst 2% af de udbetalte oksekødspræmier til dækning af administrationsomkostninger, hvilket strider imod artikel 30a i Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød (EFT 1968 I, s. 179), som affattet ved Rådets forordning (EØF) nr. 2066/92 af 30. juni 1992 om ændring af forordning (EØF) nr. 805/68 samt om ophævelse af forordning (EØF) nr. 468/87 om de generelle regler for ordningen med en særlig præmie til oksekødproducenter og forordning (EØF) nr. 1357/80 om indførelse af en præmieordning for opretholdelse af besætninger af ammekøer (EFT L 215, s. 49, herefter »forordning nr. 805/68«).

12 Den græske regering har for det første gjort gældende, at Kommissionen ikke er bemyndiget til — inden for rammerne af afslutningen af EUGFL-regnskaberne — at foretage en finansiel korrektion, når den pågældende medlemsstat ikke har overholdt de fællesskabsretlige bestemmelser. Ifølge den græske regering har regnskabsafslutningssystemet en præventiv og korrigerende karakter, og systemet tillader ikke, at medlemsstaterne pålægges sanktioner. Hvis Kommissionen skønner, at der foreligger en tilsidesættelse af en fællesskabsretlig bestemmelse, kan den anlægge et traktatbrudssøgsmål ved Domstolen, men den kan ikke selv fastslå, at der er sket en tilsidesættelse, og pålægge medlemsstaterne finansielle sanktioner.

13 I den forbindelse bemærkes, at selv om den procedure, der er foreskrevet i EF-traktatens artikel 169 (nu artikel 226 EF) og proceduren for afslutning af EUGFL-regnskaber begge er af kontradiktorisk karakter, idet medlemsstaten sikres adgang til at varetage sine interesser, og kan udmunde i, sagerne indbringes for Domstolen, er de to procedurer ikke desto mindre uafhængige af hinanden, fordi de forfølger forskellige mål og er underlagt forskellige regler. Under traktatbrudsproceduren, der har til formål at fastslå, om en medlemsstat har handlet i strid med fællesskabsretten, og at bringe denne adfærd til ophør, står det Kommissionen frit for, om den vil hæve sagen, når medlemsstaten i mellemtiden har bragt det påståede traktatbrud til ophør, hvorimod dette ikke er tilfældet for så vidt angår proceduren for afslutning af EUGFL-regnskaber. Regnskabsafslutningen har ikke alene til formål at konstatere, om udgifterne faktisk er blevet afholdt, og om de er blevet afholdt efter forskrifterne, men ligeledes at konstatere, om de økonomiske byrder, som følger af den fælles landbrugspolitik, er blevet

fordelt korrekt mellem medlemsstaterne og Fællesskabet, idet Kommissionen ikke i så henseende råder over et frit skøn, som gør det muligt for den af fravige de regler, der gælder for denne byrdefordeling (jf. dom af 7.2.1979, forenede sager 15/76 og 16/76, Frankrig mod Kommissionen, Sml. s. 321, præmis 27 og 28).

14 Det følger heraf, at Kommissionen er forpligtet til at foretage en finansiel korrektion, hvis de udgifter, som kræves finansieret, ikke er blevet afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne. En sådan finansiel korrektion har til formål at forhindre, at EUGFL skal afholde beløb, som ikke har tjent til finansiering af et mål, der er forfulgt i henhold til de pågældende fællesskabsbestemmelser, og den udgør således ikke — i modsætning til, hvad den græske regering har hævdet — en sanktion.

15 Da det i det foreliggende tilfælde ikke er bestridt, at der er sket en tilbageholdelse af beløb, der skulle være udbetalt til støttemodtagerne, må det konstateres, at i hvert fald en del af de udgifter, som kræves finansieret, er blevet anvendt til et andet formål end et af de forfulgte mål, som i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i forordning nr. 1765/92 og artikel 30a i forordning nr. 805/68, er at sikre, at de beløb, der skal udbetales i henhold til disse to forordninger, i deres helhed bliver udbetalt til støttemodtagerne.

16 Det første argument, der er fremført af den græske regering, kan derfor ikke tages til følge.

17 Den græske regering har for det andet gjort gældende, at de tilbageholdelser, der er beskrevet ovenfor i præmis 10 og 11, er frivillige og frit aftalte tilbageholdelser, der ikke er blevet anvendt over for alle producenterne. Siden 1993 har de omhandlede tilbageholdelser desuden ikke længere haft hjemmel i artikel 2 i den græske lov nr. 1409/83, der i 1992 blev ophævet som følge af reformen af den fælles landbrugspolitik, men de følger af aftaler, der er indgået mellem FLK og deres medlemmer. Tilbageholdelserne er ikke sket med henblik på at dække driftsomkostninger eller andre omkostninger, der skulle afholdes i forbindelse med udbetaling af præmier, men har dækket mere generelle tjenester fra

foreningerne, der — i modsætning til, hvad Kommissionen har gjort gældende — ikke leverer offentlige tjenesteydelser. På den baggrund hviler den korrektion, der fremgår af beslutning 98/358, på et urigtigt skøn i relation til tilbageholdelsernes karakter.

18 I den henseende må det for det første konstateres, at den nationale lovgivning, der var gældende i regnskabsåret 1994, tillod de omhandlede tilbageholdelser. Det fremgår af de dokumenter, som den græske regering har fremlagt, at artikel 2 i lov nr. 1409/83 først blev ophævet den 1. december 1997 ved lov nr. 2538/97.

19 Det må for det andet konstateres, at den græske regering under retsmødet over for Domstolen har erkendt, at de omhandlede tilbageholdelser også fandt sted, når der blev udbetalt støtte til producenter, der ikke var medlemmer af FLK. Da disse producenter ikke havde tiltrådt aftalerne mellem FLK og deres medlemmer, kunne tilbageholdelserne for deres vedkommende ikke følge af de nævnte aftaler.

20 Dette andet argument kan derfor heller ikke tiltrædes.

21 Den græske regering har for det tredje subsidiært gjort gældende, at fællesskabsretten tillader tilbageholdelse af præmier, således som det er sket i Grækenland. Det følger af Domstolens praksis, at tilbageholdelse af støtte er tilladt, når der er tale om reelle omkostninger, svarende til omkostninger og afgifter, der i andre tilfælde normalt har hjemmel i national ret, og tilbageholdelserne udgør et så beskedent beløb, at det ikke afholder støtteansøgerne fra at deltage i støtteprogrammer og ikke bringer de fælles markedsordningers funktion i fare (jf. dom af 30.11.1978, sag 31/78, Bussone, Sml. s. 2429, og af 15.9.1982, sag 233/81, Denkavit Futtermittel, Sml. s. 2933).

22 Den græske regering har anført, at hverken forordning nr. 805/68, forordning nr. 1765/92 eller nogen anden forordning om EUGFL's virksomhed eller støtteudbetalingen indeholder udtrykkelige bestemmelser, der forbyder tilbageholdelse af støtte. Ifølge den græske regering må det forhold, at fællesskabslovgiver — efter afsigelsen af dommen i sagen Denkavit Futtermittel — har udstedt forordninger vedrørende den fælles landbrugspolitik uden at fastsætte bestemmelser, der forbyder tilbageholdelse af administrationsomkostninger i forbindelse med udbetaling af præmier til producenterne, ses som et bevis for, at fællesskabslovgiver ikke har villet forbyde sådanne tilbageholdelser. Forskellen i ordlyden af artikel 15, stk. 3, i forordning nr. 1765/92 og artikel 30a i forordning nr. 805/68 fører ligeledes til den konklusion, at fællesskabslovgiver ikke har villet indføre en generel regel, der forbyder tilbageholdelse af støtte, men alene har villet undgå, at støttemodtagerne pålægges at betale omkostninger, der ikke har nogen sammenhæng med tildelingen af den pågældende støtte. Det følger efter regeringens opfattelse af disse to bestemmelser, at støtten skal udbetales til støttemodtageren selv og ikke til nogen anden, at støtten skal udbetales, uden at der pålægges skattelignende afgifter eller indeholdelser, der ikke har nogen sammenhæng med udbetalingen af støtten, og at de fælles markedsordningers funktion ikke må bringes i fare.

23 Den græske regering har endvidere gjort gældende, at Domstolen har fastslået, at artikel 15 i forordning nr. 1765/92 ikke er til hinder for, at en medlemsstat foretager modregning i et beløb, der tilkommer en modtager af fællesskabsstøtte, med tilgodehavender, der tilkommer medlemsstaten, på betingelse af at fællesskabsrettens virkning på ingen måde skades, og at medlemsstaten sikrer ligebehandling af de erhvervsdrivende (dom af 19.5.1998, sag C-132/95, Jensen og Korn- og Foderstofkompagniet, Sml. I, s. 2975).

24 I den henseende bemærkes indledningsvis, at artikel 15, stk. 3, i forordning nr. 1765/92 har følgende ordlyd:

»De i denne forordning omhandlede beløb skal udbetales til støttemodtagerne fuldt ud.«

25 Artikel 30a i forordning nr. 805/68 bestemmer:

»De beløb, der skal ydes ifølge denne forordning, udbetales i deres helhed til de støtteberettigede.«

26 Det følger således klart af de to bestemmelsers ordlyd, at udbetalingerne skal ske til støttemodtagerne »fuldt ud eller i deres helhed«.

27 Det skal endvidere bemærkes, at Domstolen i sin dom af 22. oktober 1998 i Kellinghusen og Ketelsen-sagen (forenede sager C-36/97 og C-37/97, Sml. I, s. 6337, præmis 21) har udtalt, at de nævnte bestemmelser indeholder et forbud mod, at de nationale myndigheder foretager fradrag i udbetalingerne eller opkræver betaling af de administrative omkostninger ved behandlingen af ansøgningerne, når dette bevirker, at støttebeløbene reduceres.

28 I samme dom udtalte Domstolen desuden, at i modsætning til bestemmelserne i forordning nr. 1765/92 og i forordning nr. 805/68, der stiller krav om udbetaling af støtten fuldt ud eller i sin helhed, indeholdt bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1725/79 af 26. juli 1979 om nærmere regler for støtte til skummetmælk, der forarbejdes til foderblandinger, og til skummetmælkspulver til kalvefoder (EFT L 199, s. 1), som Denkavit Futtermittel-dommen angik, ikke nærmere regler for omkostningerne ved den kontrol, der skulle foretages af medlemsstaterne (jf. Kellinghusen og Ketelsen-dommen, præmis 23). Det samme gør sig gældende for så vidt angår bestemmelserne i de forordninger, der gav anledning til de præjudicielle spørgsmål, som blev besvaret i Bussone-dommen, præmis 14, 15 og 21. Det følger heraf, at den praksis, der fremgår af Denkavit Futtermittel-dommen og Bussone-dommen ikke med rette kan påberåbes i den foreliggende sag.

29 For så vidt angår argumentet om, at det forhold, at de fællesskabsbestemmelser, som blev vedtaget i 1992 inden for den fælles landbrugspolitik, ikke indeholder bestemmelser, der svarer til artikel 15, stk. 3, i forordning nr. 1765/92 og artikel 30a i forordning nr. 805/68, må ses som et bevis for, at fællesskabslovgiver ikke havde til hensigt at forbyde tilbageholdelse af administrationsomkostninger i støtten til producenterne, findes det tilstrækkeligt at bemærke, at de to artikler ikke kan fortolkes i lyset af forordninger, som ikke indeholder bestemmelser om, at en støtte skal udbetales til de berettigede fuldt ud eller i sin helhed (Kellinghusen og Ketelsen-dommen, præmis 27).

30 For så vidt angår det argument, der støttes på Jensen og Korn- og Foderstofkompagniet-dommen, må det konstateres, at denne sag ikke vedrørte finansiering af administrationsomkostninger i forbindelse med støtteudbetaling, men at den drejede sig om medlemsstaternes mulighed for at foretage modregning, dels med tilgodehavender, som normalt kan gøres til genstand for en sådan modregning — i det konkrete tilfælde skattemæssige tilgodehavender — dels i beløb udbetalt i henhold til fællesskabsretten (jf. Jensen og Korn- og Foderstofkompagniet-dommen, præmis 58). I dommen udtalte Domstolen i øvrigt, at en modregning i godtgørelser, som udbetales i henhold til fællesskabsbestemmelser, med tilgodehavender, som tilkommer en medlemsstat, ikke strider imod artikel 15, stk. 3, i forordning nr. 1765/92, idet denne modregning ikke har til følge, at støttebeløbet nedsættes (jf. Jensen og Korn- og Foderstofkompagniet-dommen, præmis 61). I det foreliggende tilfælde har de omtvistede tilbageholdelser imidlertid netop til følge, at støttebeløbet nedsættes, hvilket betyder, at den græske regering i denne sag ikke med rette kan påberåbe sig denne retspraksis.

31 Den græske regering har for det fjerde mere subsidiært gjort gældende, at tilbageholdelserne ifølge FLK's oplysninger varierede mellem 0,5% og 2% af støttebeløbet. Da det ikke har været muligt for Kommissionen at fastsætte den præcise korrektionssats, den skal anvende, har den efter regeringens opfattelse skullet begrænse sig til at anvende en korrektionssats på 1,25%, hvilket svarer til gennemsnittet af 0,5% og 2%.

32 Det bemærkes i den henseende, at det følger af referater af FLK's generalforsamling, der er vedlagt som bilag til stævningen, at FLK's sats for tilbageholdelser

aldrig var under 2%. Under disse omstændigheder har den græske regering ikke godtgjort sit synspunkt, og dette argument kan derfor heller ikke tiltrædes.

33 Den græske regering har endvidere for det femte anført, at lov nr. 2538/97, der trådte i kraft den 1. december 1997, fra dette tidspunkt har forbudt sådanne tilbageholdelser af beløb, der udbetales for EUGFL's regning.

34 I den forbindelse er det tilstrækkeligt at bemærke, at den nævnte lov først trådte i kraft den 1. december 1997, og derfor ikke kan tages i betragtning ved en gennemgang af regnskabsafslutningen for regnskabsåret 1994.

35 Da ingen af de argumenter, der er fremført af den græske regering, har kunnet tiltrædes, kan anbringendet vedrørende udgifter til godtgørelser inden for ordningen for markafgrøder og til oksekødspræmier ikke tages til følge.

Udgifter til godtgørelser til producentorganisationer for frugt og grøntsager

36 Det følger af den sammenfattende rapport, at der ved en række inspektioner, som blev foretaget af EUGFL i Grækenland, blev konstateret mangler ved administrations- og kontrolsystemet for godtgørelser til producentorganisationerne for frugt og grøntsager.

37 For så vidt angik ferskner og nektariner havde inspektioner foretaget i Makedonien i august måned 1994 og i august måned 1995 således bl.a. vist, at der var blevet anerkendt organisationer, der manglede de nødvendige tekniske faciliteter for at kunne markedsføre deres medlemmers produktion, at der generelt manglede interventionsfonde i de besøgte organisationer, og at koefficienten til fastlæggelse af den tilbagekøbspris, der skulle betales for frugterne, blev anvendt forkert.

38 Ifølge den sammenfattende rapport blev der senere aflagt kontrolbesøg i præfekturerne (nomí) Pélla og Imathía hos nogle producentorganisationer, som oprindelig var blevet nægtet anerkendelse. Kontrolbesøget afslørede, at med hensyn til Imathía kunne proceduren for den nye gennemgang, der var blevet foretaget af de græske myndigheder, anses for at være acceptabel, men at et betydeligt antal producentorganisationer i Pélla ikke burde have været anerkendt på grund af utilstrækkelige tekniske faciliteter.

39 Med hensyn til citrusfrugter konkluderede den sammenfattende rapport, at det græske administrations- og kontrolsystem for procedurerne for anerkendelse af producentorganisationerne havde en række væsentlige mangler. Et kontrolbesøg hos en stor producentorganisation i præfekturet Árta, som De Europæiske Fællesskabers Revisionsret havde fremsat kritik af, havde desuden afsløret en række alvorlige uregelmæssigheder, og der var intet belæg for, at en undersøgelse af tilbagekøb af appelsiner i Árta, som Kommissionen havde anmodet om, var blevet foretaget på tilfredsstillende vis.

40 På baggrund af disse konstateringer fastsatte Kommissionen en korrektion på 10% af de samlede anmeldte beløb for ferskner, nektariner og citrusfrugter samt en korrektion på 20% af de anmeldte beløb for ferskner og nektariner i præfekturet Pélla.

41 Den græske regering har for det første gjort gældende, at korrektionerne beror på et urigtigt skøn fra Kommissionens side. Regeringen anfører, at den — som svar på en skrivelse fra Kommissionen af 12. oktober 1994, hvorved denne meddelte, at den havde til hensigt at foretage en korrektion på 50% af udgifterne til tilbagekøb af ferskner og nektariner for regnskabsåret 1994, samt at udvide denne korrektion til også at omfatte regnskabsårene 1992 og 1993, hvis der ikke blev truffet indgribende foranstaltninger til en sanering inden for ordningen i løbet af det første halvår af 1995 — den 1. november 1994 havde oplyst Kommissionen om en række foranstaltninger, der var truffet i 1994 med henblik på en sanering af sektoren. Det var som reaktion på disse foranstaltninger, at Kommissionen ved skrivelse af 13. december 1995 ophævede sine forbehold med hensyn til regnskabsårene 1992 og 1993. Eftersom de nævnte foranstaltninger alle var blevet truffet i løbet af produktionsåret 1994 og havde medført mærkbare resultater i denne periode, har Kommissionen begået en fejl ved at fastholde den finansielle korrektion for regnskabsåret 1994.

42 Kommissionen bestrider ikke, at de græske myndigheder som følge af Kommissionens skrivelse af 12. oktober 1994 traf visse foranstaltninger, der gik i retning af at sanere sektoren, men Kommissionen finder, at foranstaltningerne ikke var tilstrækkelige til at løse problemerne vedrørende uretmæssig anerkendelse af producentorganisationer. Supplerende undersøgelser har ikke ændret ved konklusionen om manglerne ved producentorganisationernes anerkendelse, kontrollen af deres virksomhed og tilstedeværelsen af interventionsfonde. På grundlag af disse konklusioner finder Kommissionen, at den var bemyndiget til at foretage en korrektion på 10% af de anmeldte udgifter for årene 1992 til 1994. Ifølge Kommissionen indebærer det forhold, at den — som følge af de græske myndigheders bestræbelser på at afhjælpe de konstaterede mangler — havde frafaldet forbeholdene for årene 1992-1993, ikke, at Den Hellenske Republik har ret til at kræve, at det samme sker for så vidt angår manglerne i forbindelse med regnskabsåret 1994 (jf. ovennævnte dom af 6.10.1993, Italien mod Kommissionen, præmis 67).

43 I den henseende bemærkes indledningsvis, at Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager (EFT 1972 II, s. 423), som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3284/83 af 14. november 1983 (EFT L 325, s. 1, herefter »forordning nr. 1035/72«), bestemmer i artikel 13, at der på frugt- og grøntsagsproducenternes initiativ skal oprettes producentorganisationer, der særligt har til mål at

fremme koncentrationen af udbuddet samt reguleringen af producentpriserne med hensyn til et eller flere af de i forordningen nævnte produkter og at stille passende tekniske hjælpemidler til de pågældende produkters emballering og afsætning til rådighed for de producenter, som er indtrådt i en sådan organisation.

44 Ifølge artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 1035/72 må medlemsstaterne kun anerkende de pågældende organisationer på betingelse af, at de frembyder tilstrækkelig garanti med hensyn til deres virksomheds varighed og effektivitet, navnlig med hensyn til de forpligtelser, som de er blevet oprettet med henblik på, og at de fra anerkendelsesdatoen fører et særligt regnskab over den virksomhed, som anerkendelsen omfatter. Det følger heraf, at en medlemsstat skal nægte eller endog inddrage anerkendelsen af enhver producentorganisation, der f.eks. ikke råder over passende tekniske hjælpemidler til de pågældende produkters emballering og afsætning.

45 Det bemærkes videre, at det af de grunde, der fremgår af præmis 9 i denne dom, påhviler medlemsstaten at bevise, at Kommissionens påstande er forkerte. I den foreliggende sag har den græske regering kun meget generelt hævdet, at Kommissionen har begået en fejl ved at fastholde den finansielle korrektion for regnskabsåret 1994, men den græske regering er ikke fremkommet med noget konkret bevis, der kan stille spørgsmålstegn ved rigtigheden af Kommissionens oplysninger for så vidt angår manglerne vedrørende producentorganisationernes anerkendelse.

46 Det skal endelig bemærkes, at Kommissionens ophævelse af de forbehold, der var taget med hensyn til udgifter, der blev afholdt af Den Hellenske Republik i regnskabsårene 1992 og 1993, på ingen måde indebærer, at det ikke er berettiget at opretholde korrektionen for regnskabsåret 1994. Tværtimod udgør resultaterne af Kommissionens undersøgelser af producentorganisationerne — der i øvrigt ikke er blevet bestridt af Den Hellenske Republik — således som det fremgår af præmis 45, en tilstrækkelig begrundelse i den henseende.

47 Under disse omstændigheder kan den græske regerings argumentation på dette punkt ikke tiltrædes.

48 Den græske regering har for det andet gjort gældende, at Kommissionen har overskredet grænserne for sit skøn i medfør af artikel 5, stk. 2, litra b), i forordning nr. 729/70. I den henseende har regeringen for det første anført, at Kommissionen, når den foretager standardkorrektioner på grundlag af Belle-rapporten, skal gøre dette med en vis tilbageholdenhed. En korrektion på 10% kan kun være begrundet i tilfælde, hvor der er stor risiko for et omfattende tab for EUGFL. Den græske regering har for det andet anført, at Kommissionen, når den foretager korrektioner af anmeldte udgifter, er forpligtet til at tage hensyn til overtrædelsens art og alvor samt den økonomiske skade, der er påført Fællesskabet. Den græske regering har for det tredje anført, at Kommissionens undersøgelse med hensyn til ordningen for appelsiner kun blev foretaget i et enkelt præfektur, selv om der i Grækenland er i alt 52 præfekturer. Den har for det fjerde anført, at Kommissionens undersøgelse med hensyn til ordningen for ferskner og nektariner kun har omfattet 2 ud af disse 52 præfekturer, og at Kommissionen, da den foretog kontrollen, kun undersøgte et begrænset antal producentorganisationer, for hvis vedkommende en tidligere kontrol foretaget af de græske myndigheder allerede havde afsløret en række mangler ved anvendelsen af bestemmelserne. Den har for det femte anført, at den finansielle korrektion på 20% for præfekturet Pélla er uberettiget, fordi undersøgelsen, der blev udført af Kommissionen i august måned 1995, kun omfattede otte producentorganisationer, hvis anerkendelser allerede var blevet anfægtet af de græske myndigheder.

49 Den græske regering har desuden påpeget, at der for alle de øverste embedsmænd, der har til opgave at udføre den nævnte kontrol, er fastsat ufravigelige retningslinjer for en korrekt og effektiv gennemførelse af kontrol vedrørende administrationen af citrusfrugtmarkedet. Disse retningslinjer vedrører kvalitetskontrol, producentorganisationernes funktionsmåde og den korrekte procedure for tilbagekøb og gratis distribution. Ifølge den græske regering er organisationernes virksomhed derfor ikke kritisabel, og det forhold, at Kommissionen har hævet forbeholdene for udgifter, der blev afholdt i regnskabsårene 1992 og 1993, beviser dette. Inden for ordningen for ferskner og nektariner er der givet lignende

instruktioner vedrørende visse producentorganisationers anerkendelse, struktur og virksomhed. Herudover var der blevet oprettet et edb-register over medlemmerne af producentorganisationerne med henblik på lettere at kunne kontrollere deres produktions- og handelsvirksomhed.

50 For så vidt angår de påståede manglende tekniske faciliteter og interventionsfonde har den græske regering gjort gældende, at forordning nr. 1035/72 ikke kræver, at producentorganisationerne ejer deres egne tekniske faciliteter, hvilket medfører, at producentorganisationer, der lejer de nævnte faciliteter, ikke må nægtes anerkendelse. Forordningen indeholder heller ikke et præcist maksimum for interventionsfondens indtægter, og det forhold, at visse fonde ikke har haft den nødvendige kapital til at dække de foretagne tilbagekøb, kan derfor ikke påvirke rigtigheden af anerkendelsen af de pågældende organisationer.

51 For så vidt angår de mangler i forbindelse med anerkendelsen af producentorganisationerne, som er konstateret af Kommissionen, skal det for det første fremhæves, at de ubestridt var af en vis alvorlig karakter. Som Kommissionen med rette har anført, var der inden for ordningen for ferskner og nektariner og inden for ordningen for citrusfrugter et stort antal organisationer, der blev kontrolleret, som hverken rådede over egne eller lejede faciliteter til emballering og afsætning af deres medlemmers produktion, og som ikke havde interventionsfonde til at finansiere tilbagekøbene af visse produkter. Som det følger af denne doms præmis 44, er den græske regering ikke fremkommet med noget bevis, der kan stille spørgsmålstegn ved rigtigheden af disse oplysninger.

52 For det andet må det, for så vidt angår den repræsentative karakter af den kontrol, der er blevet foretaget af Kommissionen — som Kommissionen har anført, uden at den græske regering har bestridt dette — antages, at undersøgelserne for så vidt angår ordningen for ferskner og nektariner har omfattet samtlige producentorganisationer med hjemsted i Pélla og Imathía. Disse præfekturer står for 95% af fersken- og nektarinproduktionen i Grækenland og modtager 93,5% af de tildelte produktionsgodtgørelser. Inden for ordningen for citrusfrugter har kontrollen omfattet præfekturerne Argolída, Árta og

Lefkáda, hvis produktion har givet anledning til 74% af godtgørelserne inden for denne ordning i Grækenland i regnskabsåret 1994. Under hensyn til disse tal kan der ikke med rimelighed rejses tvivl om den repræsentative karakter af den kontrol, der er blevet udført af Kommissionen, og om omfanget af manglerne.

53 Denne konstatering gælder også for den kontrol, der er udført i Pélla. Det forhold, at Kommissionen under den anden undersøgelse kun kontrollerede organisationer, hvis anerkendelse allerede var blevet anfægtet af de græske myndigheder, kan ikke i sig selv på nogen måde afsvække Kommissionens konstatering på grundlag af denne undersøgelse, som gik ud på, at 48% af de oprettede producentorganisationer i dette præfektur ikke rådede over tekniske faciliteter til brug for afsætning af frugt.

54 Det må endvidere konstateres, at udstedelse af retningslinjer for de embedsmænd, der skal udføre den forudgående kontrol i forbindelse med anerkendelsen af producentorganisationerne og oprettelsen af edb-registre over medlemmerne af producentorganisationerne, ikke garanterer, at de anerkendte organisationer på det tidspunkt, hvor de anerkendtes, eller på et senere tidspunkt, rent faktisk opfylder alle de kriterier, der kræves for denne anerkendelse. Disse argumenter kan derfor ikke tiltrædes.

55 Det skal endvidere bemærkes, at Kommissionen ikke kun konstaterede, at et vist antal organisationer ikke havde egne tekniske faciliteter, men at den understregede, at et stort antal producentorganisationer hverken havde »egne eller lejede faciliteter« og at den ikke anførte, at de obligatoriske interventionsfonde havde utilstrækkelige indtægter, men fremhævede, at fondene ofte ikke eksisterede.

56 På denne baggrund må det antages, at de mangler, som Kommissionens tjenestegrene konstaterede, vedrører udførelsen af en væsentlig kontrol, der har

til formål at sikre rigtigheden af de pågældende udgifter, således at Kommissionen med rimelighed kunne konkludere, at der i det foreliggende tilfælde var risiko for et omfattende tab for EUGFL. Som følge heraf forekommer den korrektion på 10%, der blev foretaget af Kommissionen, ikke at være uberettiget.

57 For så vidt angår den finansielle korrektion, der er blevet foretaget for præfekturet Pélla, skal det for det første bemærkes, at Kommissionen efter fast retspraksis kan nægte at lade EUGFL overtage samtlige de afholdte afgifter, der fremgår af en budgetkonto, hvis den konstaterer, at der ikke er tilstrækkelige kontrolmekanismer (jf. dom af 6.7.2000, sag C-45/97, Spanien mod Kommissionen, Sml. I, s. 5333, præmis 24), og for det andet, at Kommissionen i Bellerapporten udtrykkeligt har taget forbehold for muligheden for under særlige omstændigheder at anvende en korrektionssats over 10%. Under hensyn til, at de mangler ved en væsentlig kontrol, der blev konstateret i præfekturet Pélla, var af alvorlig karakter, og at de var omfattende, kan den korrektion på 20%, der er foretaget af Kommissionen, ikke anses for uberettiget.

58 Anbringendet vedrørende udgifterne til godtgørelser til producentorganisationerne for frugt og grøntsager kan herefter ikke tages til følge.

Udgifter til ordningen for vin

Korrektioner for endelig nedlæggelse af vindyrkningsarealer

59 Det følger af den sammenfattende rapport, at Kommissionens tjenestegrene under et kontrolbesøg, der blev aflagt i september måned 1995, konstaterede, at det

system, der var blevet indført af de græske myndigheder med henblik på at kontrollere endelig nedlæggelse af vindyrkningsarealer, ikke var tilstrækkeligt til at opveje, at der ikke fandtes et pålideligt system til identifikation og opmåling af arealer, som f.eks. en fortegnelse af vindyrkningsarealer eller matrikelkort.

60 Den sammenfattende rapport præciserer, at den opmåling af flere arealer, der blev foretaget Kommissionens tjenestegrene, viste, at de nationale kontrollørers skøn i gennemsnit lå 10% over det reelle areal. Tjenestegrenene kunne herudover ikke få nogen oplysninger om den metodologi, der blev anvendt af de nationale myndigheder, for fastlæggelse af arealerne, og det blev konstateret, at der ikke var sket en opmåling efter rydning af vinmarkerne.

61 I rapporten hedder det endvidere, at kontrollen havde afsløret uoverensstemmelser mellem produktionserklæringerne og det godkendte udbytte af de arealer, der var blevet ryddet, idet præmierne for endelig nedlæggelse af vindyrkningsarealer skulle beregnes på grundlag af den ryddede vinmarks gennemsnitsudbytte og ikke på grundlag af gennemsnitsudbyttet i præfekturet for en bestemt sort. Undersøgelsen viste endvidere, at arealerne ikke var blevet ryddet efter fællesskabsreglerne.

62 Som følge heraf nægtede Kommissionen at anerkende 8,64% af udgifterne til endelig nedlæggelse af vindyrkningsarealer.

63 Ifølge den græske regering er denne finansielle korrektion ikke berettiget, idet det kontrol- og sammenligningssystem, der indført med henblik på at opveje den manglende fortegnelse over vindyrkningsarealer, er fuldt effektivt og pålideligt.

64 Den græske regering har anført, at kontrollen på stedet, der omfatter samtlige fremlagte dokumenter, varetages af agronomer og i øvrigt udføres både før og efter rydningen af vinarealerne. Kontrollen omfatter arealerne, produktiviteten og udbyttet af de pågældende arealer, og resultaterne af kontrollen bekendtgøres ved opslag i den lokale forvaltning. Bekendtgørelsen gør det muligt at fremkomme med eventuelle indsigelser. Der tages i første omgang stilling til indsigelserne af en kommission, der er sammensat af tre medlemmer, som før rydningen udfører en kontrol på stedet uden deltagelse af den første kontrollør. Der er endvidere mulighed for at klage til et ankenævn, der i sådanne tilfælde foretager en administrativ kontrol og en kontrol på stedet. Rydningen følges op af en ny kontrol på stedet og en ny opmåling af arealet samt en sammenligning af alle de foreliggende oplysninger. Denne sidste kontrol udføres af den agronom, der har udført kontrollen forud for rydningen af vinstokkene.

65 For så vidt angår konstateringerne vedrørende identifikationen og opmålingen af arealerne har den græske regering gjort gældende, at indehaveren af et areal ifølge forslaget om indførelse af en fortegnelse over vindyrkningsarealerne er forpligtet til at anmelde, om han selv udnytter dette, eller om han udnytter det i fællesskab med en anden landbruger eller om det pågældende areal er lejet ud. I sidstnævnte tilfælde er den vinavler, der ønsker at få støtte til endelig nedlæggelse af vindyrkningsarealer, forpligtet til i sin ansøgning at vedlægge dokumentation for, at han ejer arealet. De kompetente myndigheder er således altid i stand til at identificere ejeren af et bestemt areal. Den græske regering anfører, at det problem med hensyn til opmålingen af arealerne, som nævnes i den sammenfattende rapport, dels skyldes, at der i Grækenland ikke findes klart definerede adkomstdokumenter, og dels, at eksisterende adkomster ikke er vedlagt kortmateriale og kun angiver størrelsen af arealerne ved et tilnærmet tal i »stremmata« (en størrelsesenhed svarende til 1 000 m^2).

66 For så vidt angår uoverensstemmelsen mellem produktionserklæringen og det godkendte udbytte af de arealer, der blev ryddet, gør den græske regering gældende, at det gennemsnitlige udbytte af disse arealer blev beregnet bl.a. under hensyn til vinstokkenes alder, hver sorts frugtsætning, planternes styrke og muligheder for kunstig vanding. Præfekturets gennemsnitsudbytte blev ikke lagt

til grund ved beregningen af de forskellige præmier, og en produktionserklæring blev kun i tilfælde, hvor alle en ansøgers arealer skulle ryddes, brugt til at vurdere det maksimale udbytte, der skulle tages i betragtning for at beregne præmierne.

67 For så vidt angår Kommissionens argumenter vedrørende den utilstrækkelige kontrol, der blev udført af de nationale myndigheder, har den græske regering gjort gældende, at kontrollen er blevet styrket i løbet af regnskabsåret 1993/1994. Der blev indført supplerende kontrol som følge af en EUGFL-henstilling. Kontrollen omfatter stikprøver af 1% af den samlede gennemførte kontrol med hensyn til ansøgninger om præmier for endelig nedlæggelse af vindyrkningsarealer.

68 Den græske regering har subsidiært gjort gældende, at den finansielle korrektion på 8,64% er vilkårlig og uberettiget, fordi de arealer, for hvilke der blev tildelt præmier for endelig nedlæggelse, kun var i alt 3,38% større end de faktisk ryddede vindyrkningsarealer.

69 Det bemærkes, at det kontrolsystem, der er beskrevet af den græske regering i den foreliggende sag, overhovedet ikke adskiller sig fra det kontrolsystem, regeringen har redegjort for i den sag, hvori der er afsagt dom den 13. juli 2000 (sag C-46/97, Grækenland mod Kommissionen, Sml. I, s. 5719). I præmis 38 i den nævnte dom udtalte Domstolen, at kontrolsystemet ikke har de objektive kendetegn, der kræves efter fællesskabsbestemmelserne. Eftersom den græske regering ikke har fremlagt nye oplysninger i den henseende, kan denne argumentation ikke tiltrædes.

70 Det skal endvidere bemærkes, at en medlemsstat, hvis kontrol inden for rammerne af anvendelsen af reglerne vedrørende den virksomhed, der udøves af EUGFL's Garantisektion, af Kommissionen er blevet anset for ikke at eksistere

eller for at være utilstrækkelig, ifølge Domstolens praksis ikke kan afkræfte Kommissionens konstateringer ved simple påstande, som ikke underbygges af elementer, der godtgør eksistensen af et pålideligt og funktionsdygtigt kontrolsystem (dom af 28.10.1999, Italien mod Kommissionen, præmis 7).

71 I den foreliggende sag bestrider den græske regering ganske vist Kommissionens konstateringer med hensyn til identifikationen af arealerne, men den begrænser sig til at hævde, at den ordning for stedfæstelsen af arealerne, der anvendes i Grækenland, gør det muligt at identificere ejerne af arealerne, og regeringen fremlægger således ikke noget bevis, der kan stille spørgsmålstegn ved disse konstateringers rigtighed.

72 For så vidt angår dels uoverensstemmelsen mellem produktionserklæringen og det godkendte udbytte af de pågældende arealer, dels den utilstrækkelige kontrol, har den græske regering ligeledes kun hævdet, at gennemsnitsudbyttet for det pågældende præfektur ikke er taget i betragtning ved beregningen af præmierne for endelig nedlæggelse, og at der i forholdsvis stort omfang udføres en supplerende kontrol.

73 Det må desuden konstateres, at den græske regering ikke har afkræftet Kommissionens konstateringer vedrørende de anslåede vindyrkningsarealers størrelse — som i gennemsnit er ansat 10% for højt — vedrørende rydningen af vindyrkningsarealerne i strid med fællesskabsbestemmelserne og vedrørende den for sent gennemførte kontrol efter rydningen af arealerne.

74 For så vidt angår den korrektionssats, der er blevet anvendt, må det endelig konstateres, at den græske regering ikke på nogen måde har godtgjort, at Kommissionens beregning har været mangelfuld.

75 Under disse omstændigheder kan den finansielle korrektion på 8,64% af de anmeldte udgifter til endelig nedlæggelse af vindyrkningsarealer ikke kritiseres.

Korrektioner for obligatorisk destillation af bordvin

76 Det følger af den sammenfattende rapport, at årsagen til den finansielle korrektion for obligatorisk destillation af bordvin skal søges i regnskabsafslutningen for EUGFL for regnskabsåret 1991. I forbindelse med denne regnskabsafslutning konstaterede Kommissionen, at visse medlemsstater ikke opfyldte deres destillationsforpligtelse og systematisk undervurderede deres lagre ved produktionsårets udgang. De overskydende lagre ved årets udgang bragte forstyrrelse i den fælles markedsordning for vin og medførte øgede udgifter til privat oplagring i det følgende produktionsår.

77 Ifølge den sammenfattende rapport var den faktiske mængde, der blev destilleret i Grækenland i 1994, 135 569 hl mindre end den pålagte mængde. Som konsekvens heraf foretog Kommissionen en finansiel korrektion, der blev beregnet på samme måde som i de forudgående regnskabsår, dvs. på basis af udgifter til oplagring af ikke destilleret vin. Korrektionen udgjorde 172 443 768 GRD.

78 I den henseende har den græske regering for det første gjort gældende, at der ikke er juridisk grundlag for at foretage den omhandlede finansielle korrektion. Bestemmelserne om obligatorisk destillation, der kun binder producenterne, forpligter ikke medlemsstaterne til fuldt ud at destillere den fastsatte mængde. Medlemsstaterne kan heller ikke holdes økonomisk ansvarlige for fejl begået af producenter, da det — med fare for at tilsidesætte det grundlæggende princip om

den frie erhvervsudøvelse — er umuligt at tvinge dem til at destillere en del af deres produktion.

79 Den græske regering har for det andet gjort gældende, at de finansielle korrektioner kun må foretages i tilfælde, hvor EUGFL har lidt økonomisk skade. Dette er netop ikke tilfældet i denne sag, for det første fordi EUGFL har undgået at betale de beløb, som producenterne havde haft ret til, hvis de alle havde overholdt deres forpligtelser, og for det andet, fordi der ikke er blevet udbetalt uretmæssige præmier. Endelig har Kommissionen overvurderet den mængde, der skulle undergives obligatorisk destillation.

80 Det bemærkes, at det følger af 46. betragtning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin (EFT L 84, s. 1), at kontrollen med og anvendelsen af den obligatoriske destillation henhører under den enkelte medlemsstat.

81 Det følger desuden af Domstolens praksis, at artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 729/70 for det første pålægger medlemsstaterne en generel forpligtelse til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de af EUGFL finansierede foranstaltninger virkelig er blevet gennemført og på behørig måde for at forhindre og forfølge uregelmæssigheder og for at gennemføre tilbagebetaling af beløb, der er udbetalt med urette på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelser, selv om den konkrete fællesskabsretsakt ikke udtrykkeligt foreskriver vedtagelse af en bestemt kontrolforanstaltning (jf. dom af 19.11.1998, sag C-235/97, Frankrig mod Kommissionen, Sml. I, s. 7555, præmis 45). For det andet følger det af bestemmelsen, set i sammenhæng med den forpligtelse til loyalt samarbejde med Kommissionen, som er indført ved EF-traktatens artikel 5 (nu artikel 10 EF), at medlemsstaterne, navnlig for så vidt angår spørgsmålet om en forskriftsmæssig anvendelse af fællesskabsmidler, er forpligtet til at indføre et system med administrativ kontrol og kontrol på stedet, der gør det muligt at sikre en korrekt overholdelse af de materielle og formelle

betingelser for ydelsen af de pågældende præmier (jf. ovennævnte dom af 12.6.1990, Tyskland mod Kommissionen, præmis 20).

82 I modsætning til, hvad den græske regering har hævdet, må det herefter konstateres, at Kommissionen med rette kan foretage en finansiel korrektion for obligatorisk destillation af bordvin.

83 Det skal endvidere understreges, at Kommissionen, når den i tilfælde, hvor der er sket en tilsidesættelse af reglerne om en fælles markedsordning, foretager en sådan finansiel korrektion, ikke er forpligtet til bevise, at EUGFL har lidt et tab, men til at godtgøre sandsynligheden af, at der er påført Fællesskabets budget et tab (jf. bl.a. dom af 1.10.1998, sag C-232/96, Frankrig mod Kommissionen, Sml. I, s. 5699, præmis 56).

84 For så vidt angår tilsidesættelsen af bestemmelserne om den fælles markedsordning skal det for det første bemærkes, at det er ubestridt, at den mængde, der faktisk blev destilleret i Grækenland i 1994 var 135 569 hl mindre end den pålagte mængde, og for det andet, at de græske myndigheder ikke har været i stand til at fremlægge en liste over de kontrollerede producenter eller over de producenter, der ikke har afgivet den fastsatte mængde til obligatorisk destillation.

85 For så vidt angår vurderingen af EUGFL's eventuelle risiko ved den manglende destillation af den nødvendige vinmængde bemærkes, at det følger af Domstolens praksis, at Kommissionen kan beregne den nævnte risiko på grundlag af den resterende oplagrede vin (jf. ovennævnte dom af 28.10.1999, Italien mod Kommissionen, præmis 96). Den græske regering har heller ikke fremlagt noget bevis, der kan rejse tvivl om rigtigheden af Kommissionens beregninger.

86 Endelig kan Kommissionen ikke kritiseres for at have overvurderet de mængder, der skulle undergives obligatorisk destillation, idet de høstprognoser, som Kommissionen støtter sine udregninger på — som det følger af Domstolens praksis — alene henhører under producenternes og medlemsstatens kompetence (jf. ovennævnte dom af 28.10.1999, Italien mod Kommissionen, præmis 95).

87 Under hensyn til det anførte må den finansielle korrektion på 172 443 768 GRD for obligatorisk destillation af bordvin anses for berettiget.

88 Da ingen af de anbringender, der er fremført af den græske regering, har kunnet tages til følge, skal Kommissionen i det hele frifindes.

Sagens omkostninger

89 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Hellenske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Den Hellenske Republik har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

1) **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.**

2) **Den Hellenske Republik betaler sagens omkostninger.**

Gulmann Skouris Puissochet

Schintgen Macken

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. januar 2001.

R. Grass C. Gulmann

Justitssekretær Formand for Sjette Afdeling